

I

*(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)***RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2169/2005****af 21. december 2005****om ændring af forordning (EF) nr. 974/98 om indførelse af euroen**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 123, stk. 4, tredje punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽²⁾, og,

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen ⁽³⁾ trådte euroen i stedet for valutaerne i de medlemsstater, der opfyldte de nødvendige betingelser for indførelse af den fælles valuta på det tidspunkt, hvor Fællesskabet indledte tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union. Nævnte forordning indeholder også regler gældende for de pågældende medlemsstaters nationale valutaenheder i overgangsperioden indtil den 31. december 2001 og regler vedrørende pengesedler og mønter.

(2) Ved forordning (EF) nr. 2596/2000 blev forordning (EF) nr. 974/98 ændret med henblik på, at euroen kunne træde i stedet for Grækenlands nationale valuta.

(3) Forordning (EF) nr. 974/98 indeholder en tidsplan for overgangen til euroen i de nuværende deltagende medlemsstater. Med henblik på at skabe klarhed og sikkerhed omkring de regler, der regulerer indførelsen af euroen i andre medlemsstater, er der behov for nogle generelle bestemmelser, der præciserer, hvordan de forskellige perioder i forbindelse med overgangen til euroen skal afgrænses i fremtiden.

(4) De deltagende medlemsstater bør opføres på en liste, som kan udvides, når yderligere medlemsstater vedtager at indføre euroen som fælles valuta.

(5) For at forberede en smidig overgang til euroen blev der ved forordning (EF) nr. 974/98 indført en overgangsperiode mellem erstatningen af de deltagende medlemsstaters valutaer med euroen og indførelsen af eurosedler og -mønter. Overgangsperioden bør være af højst tre års varighed, men så kort som muligt.

(6) Overgangsperiodens varighed kan reduceres til nul, og datoen for indførelse af euroen og datoen for overgangen til sedler og mønter vil da være den samme, hvis en medlemsstat finder, at den ikke har behov for en overgangsperiode. I så fald opnår eurosedler og -mønter status som lovligt betalingsmiddel i medlemsstaten på datoen for indførelse af euroen. Det skal imidlertid være muligt for en sådan medlemsstat at få en udfasningsperiode på et år, i løbet af hvilken det vil være muligt fortsat at henvise til den nationale valutaenhed i nye retlige instrumenter. Dette vil give de økonomiske beslutningstagere i en sådan medlemsstat mere tid til at tilpasse sig euroens indførelse og derfor lette overgangen.

(7) Den brede offentlighed bør op til bestemte maksimumsbeløb have mulighed for gebyrfrit at veksle pengesedler og mønter denomineret i den nationale valutaenhed til eurosedler og -mønter i perioden med to valutaer i omløb.

⁽¹⁾ Udtalelse af 1.12.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 316 af 13.12.2005, s. 25.

⁽³⁾ EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1. Ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2596/2000 (EFT L 300 af 29.11.2000, s. 2).

(8) Forordning (EF) nr. 974/98 bør ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

og slutter kl. 00.00 på datoen for indførelse af eurosedler og -mønter

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 974/98 ændres således:

1) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

I denne forordning forstås ved:

- a) »deltagende medlemsstater«: de medlemsstater, der er nævnt i skemaet i bilaget
- b) »retlige instrumenter«: lovbestemmelser, administrative retsakter, retsafgørelser, aftaler, ensidige retshandlinger, betalingsmidler bortset fra pengesedler og mønter samt andre retligt bindende instrumenter
- c) »omregningskurs«: den uigenkaldeligt fastlåste omregningskurs, som Rådet vedtager for hver af de deltagende medlemsstaters valuta i henhold til traktatens artikel 123, stk. 4, første punktum, eller stk. 5 i samme artikel
- d) »dato for indførelse af euroen«: enten den dato, hvor den pågældende medlemsstat går over til tredje fase i henhold til traktatens artikel 121, stk. 3, eller den dato, hvor ophævelsen af den pågældende medlemsstats dispensation i henhold til traktatens artikel 122, stk. 2, træder i kraft, alt efter omstændighederne
- e) »dato for indførelse af eurosedler og -mønter«: den dato, hvor eurosedler og -mønter opnår status som lovligt betalingsmiddel i en given deltagende medlemsstat
- f) »euroenhed«: den valutaenhed, der er omhandlet i artikel 2, andet punktum
- g) »nationale valutaenheder«: enhederne af en deltagende medlemsstats valuta, således som disse enheder er defineret dagen før indførelsen af euroen i denne medlemsstat
- h) »overgangsperiode«: et tidsrum af højst tre års varighed, der begynder kl. 00.00 på datoen for indførelse af euroen

i) »udfasningsperiode«: et tidsrum af højst et års varighed, der begynder på datoen for indførelse af euroen, og som kun kan finde anvendelse på de medlemsstater, hvor datoen for indførelse af euroen og datoen for overgangen til sedler og mønter er den samme

j) »redenominere«: ændre den enhed, som den udestående gælds størrelse er opført i, fra en national valutaenhed til euroenheden, men uden at der som følge af redenomineringen ændres andet i gældens øvrige vilkår, idet dette reguleres i henhold til den nationale lovgivning på området

k) »kreditinstitut«: kreditinstitut som defineret i artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (*) Med henblik på denne forordning betragtes de foretagender, der er nævnt i artikel 2, stk. 3, i det pågældende direktiv, bortset fra postgirokontorer, ikke som kreditinstitutter.

(*) EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/1/EF (EUT L 79 af 24.3.2005, s. 9).«.

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 1a

Datoen for indførelse af euroen, datoen for indførelse af eurosedler og -mønter samt i givet fald udfasningsperioden i hver enkelt deltagende medlemsstat fremgår af bilaget.«

3) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

Med virkning fra de respektive datoer for indførelse af euroen skal valutaen for de deltagende medlemsstater være euroen. Valutaenheden skal være én euro. Én euro opdeles i et hundrede cent.«

4) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Pengesedler og mønter denomineret i en national valutaenhed skal bevare deres status som lovligt betalingsmiddel inden for deres territoriale grænser fra dagen før datoen for indførelse af euroen i den pågældende deltagende medlemsstat.«

5) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 9a

Følgende finder anvendelse på en medlemsstat med udfasningsperiode. I retlige instrumenter, der udarbejdes i udfasningsperioden, og som skal have virkning i den pågældende medlemsstat, kan der fortsat henvises til den nationale valutaenhed. Disse henvisninger skal læses som henvisninger til euroenheden i henhold til de respektive omregningskurser. Handlinger, der udføres i henhold til disse retlige instrumenter, må kun udføres i euroenheden, jf. dog artikel 15. Afrundingsreglerne i forordning (EF) nr. 1103/97 finder anvendelse.

Den pågældende medlemsstat skal begrænse anvendelse af stk. 1 til bestemte typer retlige instrumenter eller til retlige instrumenter på bestemte områder.

Den pågældende medlemsstat kan afkorte perioden.«

6) Artikel 10 og 11 affattes således:

»Artikel 10

Med virkning fra de respektive datoer for overgangen til eurosedler og -mønter sætter ECB og de deltagende medlemsstaters centralbanker pengesedler denomineret i euro i omløb i de deltagende medlemsstater.

Med forbehold af artikel 15 er disse pengesedler denomineret i euro de eneste pengesedler, der har status som lovligt betalingsmiddel i de deltagende medlemsstater.

Artikel 11

Med virkning fra deres respektive datoer for indførelse af eurosedler og -mønter udsteder de deltagende medlemsstater mønter denomineret i euro eller cent, som opfylder den pålydende værdi og de tekniske specifikationer, som Rådet måtte fastsætte i henhold til traktatens artikel 106, stk. 2, andet punktum. Med forbehold af artikel 15 og bestemmelserne i eventuelle aftaler i henhold til traktatens artikel 111, stk. 3, om monetære spørgsmål er disse mønter de eneste mønter, der har status som lovligt betalingsmiddel i de deltagende medlemsstater. Ingen bortset fra den udstedende myndighed og personer, der er særligt udpegede i den nationale lovgivning i den udstedende medlemsstat, har pligt til i én betaling at modtage mere end 50 mønter.«

7) Artikel 13 og 14 affattes således:

»Artikel 13

Artikel 10, 11, 14, 15 og 16 finder anvendelse med virkning fra datoen for indførelse af eurosedler og -mønter i hver deltagende medlemsstat.

Artikel 14

Såfremt der i retlige instrumenter, der foreligger på dagen før datoen for indførelse af eurosedler og -mønter, henvises til de nationale valutaenheder, læses disse henvisninger som henvisninger til euroenheden i henhold til de respektive omregningskurser. Afrundingsreglerne i forordning (EF) nr. 1103/97 finder anvendelse.«

8) Artikel 15 ændres således:

a) i stk. 1 og 2 ændres ordene »efter overgangsperiodens udløb« til »fra datoen for indførelse af eurosedler og -mønter.«

b) følgende stykke tilføjes:

»3. I den i stk. 1 nævnte periode skal kreditinstitutter i de deltagende medlemsstater, der indfører euroen efter den 1. januar 2002, gebyrfrit veksle deres kunders pengesedler og mønter denomineret i den pågældende medlemsstats nationale valuta til pengesedler og mønter denomineret i euro op til et eventuelt maksimumsbeløb fastsat ved national lovgivning. Kreditinstitutterne kan stille krav om et forudgående varsel, hvis det beløb, der skal veksles, overskrider et loft, der er fastsat ved national lovgivning, eller, hvis der ikke findes sådanne bestemmelser, et loft, som kreditinstitutterne selv har fastsat, og som modsvarer et sædvanligt beløb.

De i første afsnit nævnte kreditinstitutter skal gebyrfrit veksle pengesedler og mønter denomineret i den pågældende medlemsstats nationale valuta for personer, der ikke er deres egne kunder, op til et ved national lovgivning fastsat maksimumsbeløb eller, hvis der ikke findes sådanne bestemmelser, et maksimumsbeløb, som kreditinstitutterne selv har fastsat.

Forpligtelsen i henhold til de to forudgående afsnit kan ved national lovgivning begrænses til særlige kategorier af kreditinstitutter. Den pågældende forpligtelse kan ved national lovgivning også udvides til at omfatte andre personer.«

9) Teksten i bilaget til denne forordning tilføjes som bilag.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, jf. dog protokol nr. 25 og 26 samt traktatens artikel 122, stk. 1.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 2005.

På Rådets vegne

B. BRADSHAW

Formand

BILAG

»BILAG

Medlemsstat	Dato for indførelse af euroen	Dato for indførelse af eurosedler og -mønter	Medlemsstat med »udfasningsperiode
Belgien	1. januar 1999	1. januar 2002	ikke relevant
Tyskland	1. januar 1999	1. januar 2002	ikke relevant
Grækenland	1. januar 2001	1. januar 2002	ikke relevant
Spanien	1. januar 1999	1. januar 2002	ikke relevant
Frankrig	1. januar 1999	1. januar 2002	ikke relevant
Irland	1. januar 1999	1. januar 2002	ikke relevant
Italien	1. januar 1999	1. januar 2002	ikke relevant
Luxembourg	1. januar 1999	1. januar 2002	ikke relevant
Nederlandene	1. januar 1999	1. januar 2002	ikke relevant
Østrig	1. januar 1999	1. januar 2002	ikke relevant
Portugal	1. januar 1999	1. januar 2002	ikke relevant
Finland	1. januar 1999	1. januar 2002	ikke relevant«